

خطبه های نماز جمعه مورخه 1396/09/24

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذی سمى فی السماء باحمد و فی الارضين بابی القاسم محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم و نفسى بتقوى الله و اتباع امره و نهى.

خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.

3. « يَا ابا ذر! اغتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ » ای اباذر! پنج چیز را قبل از پنج چیز غنیمت شمار.

1.3. « شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ »

2.3. « وَ صِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ » صحت بدن را قبل از بیماری غنیمت شمار

صحت بدن یک نعمت است و شکر این نعمت استفاده درست و بجا از این نعمت است. ولی معمولاً همان طوری که پیامبر اسلام (ص) در صدر کلامش فرمودند اکثر مردم از چنین نعمتی غافلند و بسیاری از مردم نیز آن را در جای خود که همان اطاعت الهی است، مصرف نمی کنند، بلکه از آن در عصیان و طغیان بر علیه خدا استفاده می کنند.

این که خدای متعال می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ»¹، «أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ»²، «وَأَكْثَرُهُمْ أَفْٰلسِقُونَ»³، «وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ»⁴، «أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ»⁵، «أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ»⁶ بر همین مبناست که خدای متعال بر انسان قدرت و صحت بدن می دهد او با همین قدرت و صحت که دو نعمت الهی است به جنگ با خدای متعال می رود.

نمک شناسی در مقابل نعمتهای الهی

در زمان ملا محمدتقی مجلسی اصفهانی مشهور به مجلسی اول، پدر بزرگوار علامه محمدباقر مجلسی که از علمای بزرگ اصفهان بود، لوطی های اصفهان مزاحم مردم می شدند و آنها را اذیت می کردند.

روزی لوطی ها جلوی یکی از مؤننان را گرفتند و به او گفتند: ما می خواهیم امشب مهمان تو باشیم. مرد مؤمن با خود اندیشید: اگر آنها را دعوت نکنم در آینده مزاحم خانواده ام می شوند و اگر آنها را دعوت نمایم با وسایل موسیقی و لهو و لعب به خانه ام می آیند و در خانه کارهای زشت و گناه آلود انجام می دهند.

مرد به ناچار نزد مجلسی رفت و مشکل خود را با او در میان گذاشت، مجلسی چند لحظه فکر کرد و سپس گفت: آن ها را دعوت کن که به خانه ات بیایند.

هنگام شب مجلسی اول زودتر از مهمانان به خانه مرد مؤمن رفت و به انتظار لوطی ها نشست. وقتی لوطی ها آمدند و مجلسی را دیدند، پُکر شدند، تصمیم گرفتند کاری کنند که مجلسی قهر کند و برود تا موی دماغشان نباشد، با این تصمیم رئیس لوطی ها به مجلسی گفت:

جناب آقا! مگر راه و روش ما لوطی ها چه عیبی دارد که به ما اعتراض می کنید و شما چه خوبی دارید که ما باید شما را ستایش نمایم؟

مجلسی فرمود: ما هزار عیب داریم ولی نمک شناسیم اگر نمک کسی را خوردیم دیگر نمکدان نمی شکنیم و به او خیانت نمی کنیم لطف او تا پایان عمر از خاطرمان نمی رود. ولی من این صفت را در شما نمی بینم.

1. بقره (2): 243

2. بقره (2): 100

3. آل عمران (3): 110

4. مائده (5): 103

5. انعام (6): 37

6. انعام (6): 111

لوطی گفت: در اصفهان از هر کسی می خواهید بپرسید تا ببینید ما نمک چه کسی را خورده ایم که نمکدانش را شکسته باشیم و به او بد کرده باشیم.

مجلسی فرمود: خودم گواهی می دهم که شما همگی نمک شناس هستید. آیا شما نمک خداوند را نخورده و نمکدان او را نشکسته اید؟

خداوند این همه نعمت به شما داده، نعمت سلامتی، چشم، گوش، دهان، دست و پا و... به شما داده و هر روز شما را بر سفره خود نشانیده و روزی شما را رسانیده است. چرا نمک به حرامی می کنید این همه از نعمت های الهی استفاده می کنید و باز هم سرکشی و گناه و پیروی از هوس و هوی می نمائید.

لوطی ها مانند برق گرفته ها در جای خود خشکشان زد و به ناگاه از خواب غفلت بیدار شدند. سکوت مطلق بر خانه حکمفرما شد. پس از مدتی لوطی ها که سر به زیر انداخته بودند یکی یکی از خانه خارج شدند.

صبح روز بعد لوطی ها به خانه مجلسی رفتند و در حضور او از گناهان خود توبه کردند. ما نیز در عمر خودمان از نعمت های بی شمار الهی استفاده می کنیم ولی خدا را فراموش کرده ایم. آیا ما از آن لوطی های گناهکار نیز بدتر هستیم که متوجه لطف و محبت بی پایان خداوند نمی شویم؟⁷

پیامبر اکرم (ص) می فرماید قدر این صحت بدن را قبل از آن که بیمار شوی، بدان. حالا چگونه از صحت بدن قدرانی کنیم؟ قدر دانی از صحت بدن این است که از آن برای عبادت خدا کار بکشی. عبادت نیز فقط نماز روزه نیست گرچه از مهمترین عبادات است.

تا بدن سالم است می تواند نمازش را به موقع و تمام و کامل بخواند، روزه واجب و مستحب بگیرد، شب زنده داری کند، برای خانواده خود و دیگران در رفع نیازهای زندگی کمک کند. علم و ادب و اخلاق و معرفت کسب کند ولی وقتی بیمار شد همه این فرصتها از دست می رود. نماز نشسته می خواند، حوصله نماز شب ندارد، از گرفتن روزه محروم می شود، کسب علم و ادب برایش غیر مقدور می گردد.

این صحت بدن چقدر ارزش دارد که در روایت وارد شده است که «نعمتان مجهولتان: الصَّحَّةُ وَالْأَمَانُ»⁸ نعمت صحت و امنیت ناشناخته است وقتی از دست می رود آنگاه انسان متوجه اهمیت آن می شود.

حضرت لقمان در موعظه به پسرش فرمودند: «وَاعْلَمَ أَنَّكَ سَتَسْأَلُ عَدَا إِذَا وَقَفْتَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَرْبَعِ عَن شَبَابِكَ فِيمَا أَلْبَيْتَهُ وَ عَن عُمُرِكَ فِيمَا أَفْنَيْتَهُ وَ مَالِكَ مِمَّا اكْتَسَبْتَهُ وَ فِيمَا أَنْفَقْتَهُ فَتَأَهَّبْ لِدَلِكِ وَ أَعِدْ لَهُ جَوَابًا»⁹ پسرم فردا که در برابر خدا قرار می گیری از چهار چیز می پرسند. از جوانیت می پرسند که کجا سپری کردی، از عمرت می پرسند که کجا مصرف کردی و از مالت می پرسند که از کجا کسب کردی و در کجا مصرف کردی.

خطبه دوّم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذی لایبلغ مدحته القائلون و لایحصی نعمائه العادون و لایؤدی حقه المجتهدون الذی لایدركه بعد الهمم و لایناله غوص الفطن ثم الصلاة و السلام علی اشرف الانبیاء و المرسلین الذی سمی فی السماء باحمد و فی الارضین بابی القاسم محمد

اللهم صل علی علی امیرالمومنین وعلی فاطمه سیده النساء العالمین وعلی الحسن والحسین سیدی شباب اهل الجنة وعلی بن الحسن و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر وعلی بن موسی و محمد بن علی وعلی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة القایم المنتظر عجل الله تعالی فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره و المستشهدین بین یدیه

⁷ . ایمان: ج 1، ص 140.

⁸ . مجموعه رسائل در شرح احادیثی از کافی؛ ج 2؛ ص 254

⁹ . مجموعه ورام؛ ج 2؛ ص 194

اسغفرالله لی و لکم من جمیع الذنوب و الآثام و اتوب الیه

روز وحدت حوزه و دانشگاه

27 آذر روز شهادت دکتر محمد مفتاح در سال 58 و روز وحدت حوزه و دانشگاه است. حوزه و دانشگاه دو رکن علمی کشورند که مانند دو بال ترقی و پیشرفت کشور محسوب می شوند. اگر این دو مرکز علمی با هم باشند کشور می تواند در ابعاد مختلف علمی، معنوی پیشرفت داشته باشد و اگر بین این دو تفرقه باشد و همدیگر را طرد کنند هر دو خلع سلاح خواهند شد و در نهایت هم دانشگاه و هم حوزه و هم کشور اسلامی ضرر خواهد کرد.

دشمن قبل از انقلاب همین کار را کرده بود و چون نفوذ آنچنان در حوزه نمی توانست داشته باشد از نفوذ حوزه بر دانشگاه واهمه داشت و برخی از بزرگان حوزویو مانند شهید مطهری و شهید مفتاح نیز تلاش می کردند وارد دانشگاه شوند و از این طریق حوزه و دانشگاه را به هم وصل کنند. البته دشمنان اینها را نیز تحمل نکردند و هر دو را به شهادت رساند.

روز ملی مبارزه با خشونت و افراطی گری

همچنین 27 آذر روز ملی مبارزه با خشونت و افراطی گری است. امروز تمام دنیا را خشونت و افراط گری فرا گرفته است. کشورهای اسلامی یک جور و کشورهای غیر اسلامی جور دیگر به این بلای عظیم گرفتارند. وقتی سخن از خشونت می شود ممکن است خشونتهایی اعمال شده در زندانهای مخوف کشورها به ذهن بیاد، حنگهای خونین که ایجاد شده است تصور شود، تروریستها و داعشیان به ذهن بیاد. همه اینها درست است. سیاستمداران کشورهای قدرت مند، سیاست خشونت باری را به جای سیاست مدارا با مخالفین خود انتخاب کرده اند، قدرتهای بزرگ برای تهاجم و شغال و اعمال قدرت به قدرتهای نظامی تکیه کرده اند و در ساختن تسلیحات نظامی حتی بمبهای اتمی و سلاحهای کشتار جمعی مسابقه گذاشته اند. مخالفین را سرکوب می کنند، زندانی و شکنجه می کنند. ولی خشونت منحصر به اینها نیست.

در کشور خود ما وقتی تعاملات همدیگر را با هم مشاهده می کنیم می بینیم می بینیم برخلاف سفارش قرآن به جای «رحماء بینهم» و اغلظ علیهم شده ایم. به همدیگر مهربان نیستیم و حتی مهربانیها و محبتها صوری و تعارف شده است بلکه رفتارهایمان خشن است. جدالهای لفظی و دعوای فیزیکی افزایش یافته است.

خشونت علیه زنان، خشونت علیه مردان، خشونت علیه کودکان، خشونت در رفتارهای اجتماعی حتی خشونت در فضای مجازی افزایش یافته است.

چرا تحمل ما کمتر شده است زود عصبانی می شویم و زود دعوا می کنیم و زود درگیری ایجاد می شود و با کمترین اعتراضی شدیدترین عکس العمل را انجام می دهیم؟ چرا زود به دادگاهها رجوع می کنیم و برای همدیگر پرونده درست می کنیم؟

یکی از عوامل افزایش خشونت، خانواده ها هستند که نقش آرامش بخشی خودش را نسبت به گذشته از دست داده است. خانواده قبلا مامن آرامش و تخلیه هیجان بوده ولی به دلیل افزایش نیازهای اقتصادی، ضریب نفوذ اینترنت و ... خانواده نقش آرامش بخشی اش را از دست داده و نمی تواند نقش قبل را داشته باشد. به این ترتیب افراد در شرایط عصبی، عصبیت خود را از خانه به جامعه و از جامعه به خانه منتقل می کنند.

والدین و فرزندان یا همدیگر را نمی بینند و یا اگر در کنار هم باشند با هم رابطه عاطفی ندارند. زن و شوهر به دلیل انتظارات بیش از حد از همدیگر در حال دعوا و مرافعه هستند و فرزندان قدرت اظهار نظر ندارند و این وضعیت به خارج از منزل نیز کشیده می شود کما این که عصبیت های خارج از خانه به داخل خانه می آید.

عامل دیگر ازدحام جمعیت است خصوصا در شهرهای بزرگ. در خیابانها تردد خودروها، در نانواییها و فروشگاهها، ازدحام جمعیت حوصله ی انسان را ازش می گیرد.

عائل دیگر سبک زندگی ماست که ما را به جان هم انداخته است.

برگردیم به دینمام و طبق دستورات دین عمل کنیم. دین ما ، پیامبر ما چقدر به خوش اخلاق ، مدارا با مردم ، صبر و گذشت دعوت کرده است.

اسلام به ما توصیه کرده است که همدیگر را خوشحال کنیم . امام صادق (ع) فرمودند: « مَنْ سَرَّ امْرَأً مُؤْمِنًا سَرَّهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » و فرمودند: « مِنْ فَضْلِ الرَّجُلِ عِنْدَ اللَّهِ مَحَبَّتُهُ لِإِخْوَانِهِ » به ما توصیه می کنند که همدیگر را زیات کنیم . امام صادق (ع) می فرماید: « مَا زَارَ مُسْلِمٌ أَخَاهُ فِي اللَّهِ إِلَّا نَادَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ أَيُّهَا الزَّائِرُ طِبْتَ وَ طَابَتْ لَكَ الْجَنَّةُ. ¹⁰ »

به ما توصیه می کند از خوردن همدیگر خودداری کنیم. امام صادق (ع) به یونس خطاب می کند و می فرماید: « يَا يُونُسُ مَنْ حَبَسَ حَقَّ الْمُؤْمِنِ أَقَامَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَمْسَمِائَةَ عَامٍ عَلَى رِجْلَيْهِ حَتَّى يَسِيلَ مِنْ عَرْقِهِ أَوْدِيَةٌ وَ يَنَادِي مُنَادٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هَذَا الظَّالِمُ الَّذِي حَبَسَ عَنِ الْمُؤْمِنِ حَقَّهُ فَيُولَجُ [فَيُؤَبَّخُ] أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ. » یا فرمودند: « أَيَّمَا مُؤْمِنٍ حَبَسَ مُؤْمِنًا عَنْ مَالِهِ وَ هُوَ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ لَمْ يَذُقْ وَ اللَّهُ مِنْ طَعَامِ الْجَنَّةِ وَ لَا يَشْرَبُ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ. »

وقتی با هم رورو می شویم از صمیم قلب همدیگر را دوست داشته باشیم و به همدیگر محبت کنیم. خیرخواه همدیگر باشیم. دست همدیگر را بگیریم.

مسلمانها برادر همدیگر نه دشمن ، مسلمانها کمک کار همدیگرند ن دزد از اموال همدیگر، به زیارت همدیگر می روند نه دزدین اموال یک دیگر.

---

¹⁰ ابن بابویه، محمد بن علی، ثواب الأعمال و عقاب الأعمال - قم، چاپ: دوم، 1406 ق.